

व्याहृत्येत तत्पुरुषे भक्तिभिया हि तत्र कर्मधारय-
स्त्रीकारस्तन्मूलके निषादस्याधानेऽपूर्वविद्याप्रयुक्तिश्च क-
ल्पते कल्पते च निषादीयतत्तदध्ययने निषेधविधि-
बाधात् “स्त्रीशूद्रौ नाधीयेतामिति” श्रुतौ तत्तदध्ययने-
तराध्ययनपरत्वं धातोः, गृहपदस्य त्वैवर्णिकान्योपलक्षक-
त्वात् । यदि च कर्मधारय इव तत्पुरुषेऽपि न लक्षणा
तदा तत्पुरुष एव तत्त्वोचितस्त्वैवर्णिकस्यैव निषादीय
स्यपतित्वेन प्राप्तावपूर्वविद्याप्रयुक्तोस्तन्मूलकनिषेधविधि-
सङ्कोचस्य चाकल्पत्वादिति चेत् तत्पुरुषे लक्षणापक्षेऽपि
किमिति कर्मधारय एव तत्त्वाम्युपेयते न तु तत्पुरुषः
निषादानां स्यपतिरिति व्युत्पत्त्या निषादस्यपतिपदा-
न्निषादसम्बन्धवत्त्वेन स्यपत्यसुभवसङ्घस्य सर्वसिद्धत्वेन
नदसुरोधाङ्गल्लणायाः क्लृप्तत्वेन तत्कल्पनाभयस्यासम्भ-
वात् न हि निषादस्यपत्यादिपदं निषादादिसम्बन्धवत्तया
स्यपत्यादिवोधने निराकाङ्क्षं तथा सति निराकाङ्क्षत्वादेव
तत्पुरुषत्वासम्भवेन लक्षणापक्षेस्तद्वाधकतयोपन्यासानौ-
चित्यात् । अथ बाधकं विना मुख्यार्थ एव श्रुतीनां
प्रामाण्यं न तु प्रमाणांतरविषयेऽपि लक्ष्यार्थं मुख्ये
शब्दस्वरस इत्यादिमीमांसया तथैव सम्प्रतिपत्तेरिति
चेत्तर्हि बाधकासत्त्वे कर्मधारयविधयेव वेदानां प्रा-
माण्यं न तु प्रमाणांतरविषयेऽपि तत्पुरुषविधया कर्म-
धारयात् समासान्तरस्य दौर्बल्यमित्यादिमीमांसया तथैव
प्रतिपत्तेरित्यपि किञ्च रोच्येः । तत्पुरुषाद्वृद्धीहे-
र्जयन्त्यमित्यत्राद्युक्तैव रीतिरनुसर्त्तव्या न हि वृद्ध-
व्रीहौ समस्तपदानां लाज्जणिकत्वादेव ततो दुर्बलत्वम् ।
एकपदमात्रलक्षण्यापि वृद्धव्रीह्यैवस्याप्यत्वादित्यास्तां
विस्तरः” ।

स च तत्पुरुषस्त्रिविधः व्यधिकरणपदघटित समानाधि-
करणपदघटित संज्ञानवबोधकसंख्यावाचकपदघटितभे-
दात् । तत्र संज्ञानवबोधकसंख्यापूर्वकसमानाधिकरणपदघ-
टितस्तत्पुरुषो द्विगुः “दिकसंख्ये संज्ञायामिति
स्मृत्येण विहितपञ्चाद्यादिकर्मधारयादिष्वितिप्रसङ्गवार-
णाय संज्ञानवबोधकेति “संख्यापूर्वोद्विगुरिति स्मृताञ्च
संख्यापूर्वकेति । द्विगुर्वाच्यपदार्थं तथात्ववारणाय
तत्पुरुषेति । द्विगुविषयपरिहारेण समानाधिकरणपद-
घटिततत्पुरुषः कर्मधारयः “तत्पुरुषः समानाधिकरणः
कर्मधारयः” इति स्मृतात् । इति तद्विज्ञोव्यधिकरणपद-
घटितस्तत्पुरुषः यथा राजपुरुष इतित्यादि । “द्वौ द्विगु-

रपि चाहं सततं मदृष्टे व्ययीभावः । तत्पुरुष कर्म-
धारय येन स्यां मदा वृद्धव्रीहिः” उद्भूतः

स प्रविद्धः पुरुषः । २२४भेदे धरणिः तस्य पुरुषः ।
इतद्विष्ठाददेवे च । “तत्पुरुषाय विद्महे” इति गायत्री
तत्फलं पुं तनोति किप् तत् पिस्त्रीयं फलति विकाशते
अच् । पुष्पमात्रविकाशनि शकुवलये, २२४भोपधौ श्चोर-
णामोपधौ च शब्दार्थः ।

तत्र धारणे सु० आत्म० सक० सेट् इदित् । तन्वयते
अतितन्वत इदित्करणं वेदे स्वरविशेषार्थम् ।

तत्र कुटुम्बधारणे भ्वा० प० अक० सेट् चान्द्राः । तन्वति
अतन्वीत् ततन्व । “इतराभ्योऽपि ढ्यन्ते” पा० इत्युक्तेः
प्रथमाद्यर्थं तल् । तत्र भवान् तत्र भवन्तमित्यादि ।

तत्र अव्य० तस्मिन् तल् । तस्मिन्नित्यर्थं “तत्तापि तत्रभवतो
भृशसंशयालोः” नैप० । “कथं तत्र विभागः स्यादिति
चेत् संशयो भवेत्” मनुः ।

तत्रत्य त्रि० तत्र भवः अव्ययात् त्यप् । तत्र भवे त्रि० ।

“सूक्ष्माप्रोत्युक्ते शक्तव्यैः क्षुधितैर्जनैः” भाग० १।११
तत्रभवत् त्रि० पूज्यार्थे नित्य० सं० । पूज्ये तत्रशब्दे उदा०
“यद्य तत्रभवान्तां च पितरं रक्ष किल्बिषात्” रासा०
अयो० १।११ अ० ।

तत्साधुकारिन् तत्साधु यथा तथा करोति क-णिनि
सङ्घुपेति समासः । तस्य साधुकारिणि “व्याक्रेस्तच्छील
तज्जर्मतत्साधुकारिणु” पा० ।

तथा अव्य० तेन प्रकारेण तद्+प्रकारे याल् विभक्तिव्यात् ।
इतेन प्रकारेणेत्यर्थं २२४भेदे च अमरः । २२४भ्युपगमे
४पूर्वप्रतिवचने ५समुच्चये, इति स्ये च मेदि० तत्र साभ्ये
“यथा नदीनदः सर्वे सागरे यान्ति संस्थितिम् । तथै-
वान्नभिणः सर्वे मृदहस्ये यान्ति संस्थितिम्” मनुः ।
समुच्चये । “विषसो भुक्तशेषं तु यज्ञशेषं तथा मृतम्”
“ज्ञाननिष्ठा हिजाः केचित्तपोनिष्ठास्तथा परे” मनुः ।
तेन प्रकारेणेत्यर्थं “कथमुक्ता तथा सत्यं सुप्तास्तृन्व्य मां
गतः” भा० व० ११ नलोपाख्यानम् । “यथा क्रतु-
रस्मिन् लोके भवति तथेत्य भवति” छा० उप० ।
“यथा कामो भवति तथा क्रतुर्भवति” शत० ब्रा०
१४।७।२।७।७सत्ये च ।

तथाकारम् अव्य० तथा+क-निन्दितप्रतिवचने णसुल् ।
कथञ्चित् उक्तप्रकारेण इत्येत्यर्थं । “तथाकारमहं
भोद्ध्ये” सि० कौ० ।